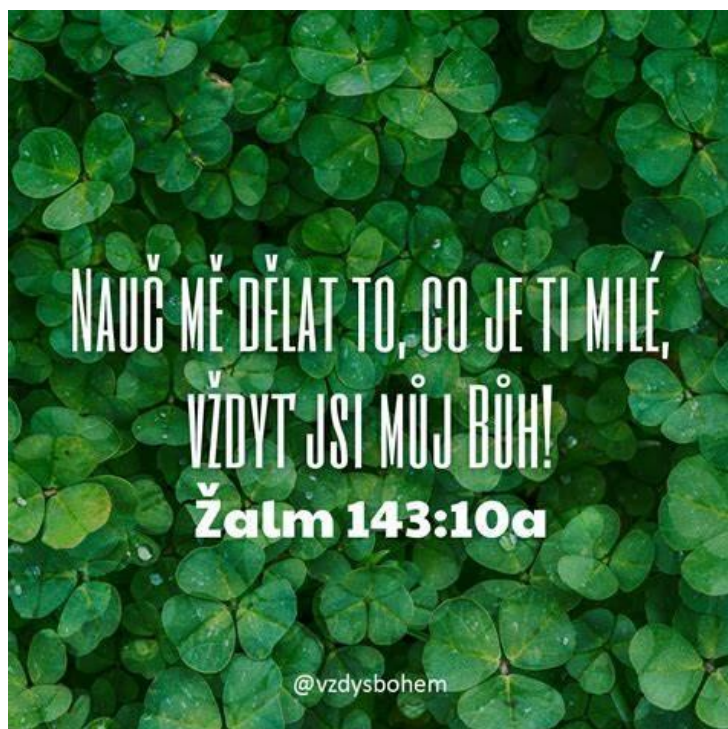

Drazí farníci,

doba postní začíná Popeleční středou a končí Velikonočními svátky (na Zelený čtvrtek). Na Popeleční středě a na Velký pátek platí přísný půst (půst od masa a újma v jídle). V postní době by mělo dojít k obnově našeho života. Uvědomění si a přiznání Boží velikosti, krásy a dokonalosti. Je dobou uvědomění si toho, že jsme k tomuto Božímu obrazu stvoření a obnovení. Proto je i dobou uvědomování si naší velikosti, krásy a dokonalosti v závislosti na Bohu. Ale i vlastní hříšnosti, slabosti a nedokonalosti při našem životě bez Boha. Tyto kroky jsou důležité pro otevření svého srdce Pánu, pro naši obnovu a vyzdravení. Je třeba zvážit, zda jsem ochoten vzdát se právě toho, co mi nejvíce svazuje ruce a vydat se cestou, třeba i zásadní změny v mém životě.

L+J

ŽIDOVSKÝ PŘÍBĚH

Potřebu lásky krásně dokládá jeden židovský příběh. Dva bratři vlastnili mlýn a pole, pracovali na nich a každý večer si rozdělovali výnos z celodenní práce ve formě obilí. Jeden z bratrů žil sám a druhý měl rodinu. Svobodný bratr si pomyslel: „To není spravedlivé, abych si bral stejnou část výtěžku jako můj bratr. Vždyť jsem svobodný!“ Každý večer tajně sebral část svého přídělku obilí a ji k bratrovi podílu. Ženatý bratr uvažoval podobně: „Není spravedlivé, abych si bral stejné množství obilí. Jsem ženatý a mám děti, které se o mě postarají. Ale můj bratr je sám. Kdo se o něj ve stáří postará? Potřebuje více než já!“ A tak v noci

BŘEZEN 2023

- 4. 3. **Duchovní obnova v naší farnosti s P. Mariánem Kuffou (15:00)**
- 11. 3. **Děkanátní ministrantský florbalový turnaj v Dolní Lhotě (14:00)**
- 20. 3. **Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie**
- 25. 3. **GO EXTREME! (Slavičín)**
- 25. 3. **Slavnost Zvěstování Páně (Den modliteb za úctu k počatému životu a za nenarozené děti)**
- 26. 3. **Děkanátní setkání k Sobě ve Val. Kloboukách (14:30)**
- **křížové cesty každý pátek od 16:40 a v neděli od 15:00**

tajně bral část svého obilí a přidával ho k bratrovi. Ani jeden z nich tak neměl obilí méně. Jednou v noci se bratři ve stodole potkali. Uvědomili si, co se dělo, a padli si do náruče. Na konci příběhu k nim promluvil Bůh: „Tady je svaté místo, místo lásky a přejí si, abyste mi tady postavili chrám.“

Tato historka ukazuje, že kde je láska, tam je přítomen Bůh, tam je Boží chrám. Pokud přijdeme do kostela a nezaplaví nás láska, ihned pocítíme prázdnotu. Žít svátost manželství znamená dávat si navzájem lásku jako dar. Bůh je láska, Bůh je tam, kde je láska.

(Vella, 2014)

PRO MINISTRANTY SE CHYSTAJÍ POUTĚ, TÁBOR I TURNAJ VE FLORBALU

Arcidiecézní ministrantská rada vydala leták s přehledem akcí, které chystá pro letošní rok. Vedle několika bohoslužeb v katedrále ho tvoří také táborové pobyty, sportovní utkání i možnost účasti na Světových dnech mládeže v Lisabonu.

Ministranti jsou během roku zváni na několik akcí do olomoucké katedrály: na Missu chrismatis ve čtvrtek 6. dubna od 9.30, diecézní pouť ke sv. Janu Sarkandrovi v sobotu 6. května od 10.00, jáhenské svěcení v sobotu 17. června od 9.30 a svatováclavskou pouť ve čtvrtek 28. září od 10.00. Po poslední z nich pak bude následovat ministrantský florbalový turnaj „Svatováclavský pohár“, k účasti na něj je třeba se přihlásit do 24. září.

Ministranti mohou vyrazit také na jeden ze dvou pobytů: vojenský víkend Cross Force na Arše v Rajnochovicích se koná od 9. do 11. června a ministrantský tábor se na stejném místě uskuteční od 6. do 19. srpna.

Nabídka obsahuje i několik formačních kurzů: MiniFor pro ministranty od 14 let, MiniMiniFor pro mladší chlapce nebo víkendové setkání absolventů obou zmíněných kurzů „Zajeď na hlubinu“. Veškeré podrobnosti lze najít na webu www.ministranti.info.

(Arcibiskupství Olomoucké, 2023)

"KŘESŤANSKÁ" RODINA NEZNAMENÁ: "DOKONALÁ" RODINA...

Podle čeho můžeme o nějaké rodině říci, že je „křesťanská“? Jestliže chceme být křesťanskou rodinou, je dobré se čas od času zamyslet nad tím, nakolik je náš způsob života v souladu s naší vírou. Snažme se soustředit pozornost na to, co je podstatné, abychom krásné slovo „křesťanská“ nezatížili hromadou předsudků či nálepek, které vzdalují a rozdělují tam, kde by měla vládnout svoboda a společenství.

Na čem spočívá křesťanská identita...

Křesťanská rodina je rodina pokřtěných. Naše křesťanská identita nespočívá na našich názorech nebo způsobu života, ale na Bohu, který ve křtu dává sám sebe. Křesťany z nás dělá Bůh. Křest každého člena rodiny není jen krásná, více či méně vzdálená vzpomínka ani pouhá životní etapa, jakýsi iniciační rituál. Přirovnat ho můžeme spíše ke zrození pramene: pramene živé

vody, kterou nám Ježíš přislíbil, pramene Boží lásky, ze kterého můžeme bez ustání čerpat. Pro křesťana není určující jeho sociální či politická zodpovědnost, ale jeho křest. Být křesťanem v první řadě znamená být pokřtěn, obdržet tento mimořádný dar.

Nestarat se o to, abychom vypadali dobře...

Křesťanská rodina je také rodinou hříšníků. Jak často býváme v pokušení myslet si, že abychom byli dobrou křesťanskou rodinou, musíme být rodinou dokonalou! Z pýchy a především z nedostatečné důvěry v Boží milosrdenství se můžeme starat hlavně o to, abychom dobře působili navenek a abychom odpovídali tomu, co si pod „správnou křesťanskou rodinou“ představujeme; všechno, co naší představě neodpovídá, odsouváme stranou.

Křesťanská rodina je ale na cestě k Bohu! Na východisku nezáleží, jsme si jisti, že dojdeme k cíli pod podmínkou, že se vždy znovu vydáme na cestu, že po pádu nezůstaneme ležet na zemi, že uznáme svou chybu, když z cesty sejdem. K cíli dorazíme jedině tehdy, když s neochvějnou důvěrou vložíme svou ruku do ruky Ježíšovy a odmítneme jak sebeuspokojení, tak skleslost.

Křesťanské rodiny jsou povolány k tomu, aby veškerou svou důvěru vkládaly v Boha: to však neznamená čekat se založenýma rukama, až Bůh všechnu práci udělá za ně! Žít jako křesťan znamená modlit se, ale také působit uprostřed dnešního světa. Víra nás v žádném případě nezbavuje povinnosti získat určité schopnosti, abychom mohli ve světě zdárně působit, nezbavuje nás povinnosti vyhrnout si rukávy a pracovat, zapojit se do politického života, do práce v odborech, vědeckého výzkumu a podobně.

Dělat obyčejné věci s mimořádnou láskou

Křesťané neprožívají něco jiného než druzí lidé, ale prožívají to jinak (nebo se o to alespoň snaží!). Vzorovou křesťanskou rodinou je Svatá rodina. Maria, Josef a Ježíš žili ve své vesnici úplně obyčejně jako kterákoliv jiná řemeslnická rodina. Nedělali nic mimořádného, ale všechno dělali s mimořádnou láskou: s láskou, která nebyla pouze lidská, s láskou nadpřirozenou, která je ve všem spojovala s Otcem. Tato nadpřirozená láska všechno mění. Křesťanskou rodinu nelze redukovat na její vertikální rozměr, ale tento rozměr je prvořadý. (Ponsard, 2008)

UŽ JSTE NĚKDY POTKALI ANDĚLA? (SVĚDECTVÍ)

Taky znáte ten pocit, že neustále nic nestíháte, honíte se a vlastně nevíte kam a proč, a život Vám jakoby mizí mezi prsty?

A přitom ztrácíme-li schopnost žasnout, přestáváme žít, radovat se a stáváme se otroky dnešní doby. Možná právě proto Pán občas připraví situaci, která nás z tohoto shonu vytrhne a přinutí nás aspoň na okamžik zastavit se.

Vzpomínám si na dvě takové situace, které se mi staly a které už asi navždy zůstanou v mém srdci živé. První z nich se odehrála v nemocnici, kde jsem měla podstoupit operaci. Lékaři mi v té době oznámili dosti nemilou prognózu, že vzhledem k závažnosti mého onemocnění mě čeká do 10 let invalidní vozíček. Což by v případě, že by mi bylo 70 let a víc, asi nebyl takový problém, jako když mi bylo 24 roků. Byla to pro mě dosti nepředstavitelná budoucnost. Navíc na celém cévním oddělení jsem byla jediná v tomto věku, věkový průměr mohl být tak 60 let. Připadala jsem si sama a bylo mi smutno. Vyšla jsem z pokoje, že se půjdu projít do zahrady, která k nemocnici patřila a kam jsem ráda chodívala přemýšlet. Na chodbě mě však zastavil postarší muž, který ze svého vozíčku sledoval televizi. Dal se se mnou do řeči, protože tak mladé děvče zde ještě nikdy nepotkal. Neměla jsem chuť se s ním vybavovat, ale vyzařovalo z něj něco zvláštního, co mě přinutilo přisednout si a začít s ním rozhovor. Ptal se mě, co tady dělám, tak jsem mu velmi stručně řekla, že čekám na operaci, která by měla zpomalit odumírání končetin, a tak oddálit vyhlíd-

ku amputace končetin. Cítila jsem se velmi trapně, protože onen muž měl jednu nohu již amputovanou a seděl přede mnou právě na takovém vozíčku. On se usmál, podíval se mi hluboce do očí a pronesl slova, která nikdy nezapomenu: „Víš, já jsem prodělal těžkou trombózu a lékaři mi museli vzít jednu nohu, a dnes mi pan doktor řekl, že už nezachrání ani tu druhou, že mi ji budou muset rovněž amputovat. Ale naučil jsem se chodit o berlích i bez jedné nohy a naučím se to i bez obou.“ Zůstala jsem na něj zírat s otevřenou pusou a ani na okamžik jsem nezapochovala, že to skutečně dokáže. Měl tak velikou vnitřní sílu, že jsem se v duchu musela zastydět nad svou nevírou. Ten člověk mi svou sílu dokázal předat, přestože jeho stav byl neskonale horší než ten můj. Vždycky, když na mě jdou chmury a mám tendenci propadat falešné sebelítosti, vzpomenu si na něj a cítím velikou vděčnost jemu i Bohu, který má můj život pevně ve svých rukou a který ví, jak povzbudit člověka. Onen muž byl pro mě jako Boží posel, skrze kterého mi Pán dodal odvahy a novou sílu nevzdat se.

Druhé setkání s „andělem“ jsem zažila při cestě na pouť k Panně Marii Karmelské do Kostelního Vydří. Jako vždy jsem přestoupila v Brně na autobus směřující do Dačic, sedla jsem si na dvousedadlo k oknu, otevřela knihu od Anselma Grüna a četla si nevnímajíc okolí. Najednou nastoupil mladý muž v černém obleku s kravatou a kufříkem diplomatů, přišel až ke mně a zeptal se, zda si může přisednout. Trošku nevrle jsem odpověděla, že ano, ale uvnitř jsem byla naštvaná, že má volný téměř celý autobus a cpe se ke mně. Sklopila jsem zrak a pokračovala v četbě. Když tu najednou se mě ptá: „Vy čtete Grüna? Máte ho ráda?“ Odpověděla jsem, že ano, protože mě v té době hodně oslovoval. V srdci jsem si však říkala: „A heleďme se, že by to byl katolík – podnikatel?“ Zeptal se mě: „A četla jste jeho knihu O mlčení?“ To už jsem zpozorněla a se zájmem jsem odpověděla, že tu jedinou sháním už téměř rok a že mi všude řekli, že je beznadějně vyprodaná, takže bohužel nečetla. Jeho tvář se rozjasnila, podíval se mi do očí a usmál se na mě, pak otevřel svůj kufřík, vytáhl právě zmiňovanou knížku, podal mi ji se slovy „tak tady ji máte“, a vystoupil. Zůstala jsem v úžasu, neschopná slova. Že by Bůh poslal svého anděla, aby mi udělal radost? Jestli neváhá nadbíhat mi takovýmto způsobem, jak nekonečná musí být Jeho láska ke mně? Pane, co je člověk, že na něho myslíš?

Tyto dvě drobné životní situace ve mě vyvolávají otázku: „Neměla by ses i ty se stát takovým andělem radosti pro druhé?“ Cokoli jste udělali pro jednoho z mých nepatrných, pro mě jste udělali. (Vojtěch Kodet, 2012)

JAKÉ POKUŠENÍ? TOHLE JE TO NEJLEPŠÍ, CO DNES MOHU UDĚLAT!

„Nepokoušej mě!“ oboříme se na kamaráda, který nás ve zkouškovém období tahá do hospody. „Koho chceš svádět?“ podezírá babička vnučku, když vidí, v jak krátké sukni odchází z domu. Člověk je tvor ovlivnitelný. Po lecčems, o čem ví, že mu to neprospěje, touží. A když se najde nějaký důvod, proč by mohl svou touhu uspokojit, na hrozící důsledky zapomene. Pokušení se tak těžko odolává!

Někdy nás něco svádí jen proto, že je to zakázané. Co v tom asi tak je, přemýšlíme. Co se stane, když ten zákaz porušíme? Opravdu jsou důsledky tak nepříjemné, jak mi říkali? A pak je člověku špatně z cigarety, nebo se cítí fakt blbě, protože porušil dané slovo. A má trochu ambivalentní pocity, protože se zároveň stydí a zároveň má radost, že se stydí, protože to znamená, že má pro tyhle věci cit a má srovnané hodnoty a pro příště ví, že tohle není jeho šálek kávy. Ale za dvacet let, až si na to vzpomene, ho ještě pořád zalije vlna hanby. Poznání, že jsem nahý, nevezme zpět žádný fíkový list. List cosi zakryje, ale to, co se změnilo v nás, už nejde vrátit. I když chybu vyznáme a přijmeme odpustě-

ní, nikdy už nebudeme jako dřív. Rány se mohou zahojit, ale při vzpomínce na okamžik zranění námi projede bolest stejně silná jako prve.

Když je něco zakázané, nemá se to dělat. Pokud zákaz porušíme, můžeme si za následky sami. A pak jsou ještě jiná pokušení. Jak moc mě máš rád? Projde mi ještě tohle? A dokonce: Přece by bylo projevem nedůvěry nespolehnout se na to, že mi to projde. Bůh je milosrdný. Tvrdí, že se o nás postará. Tvrdí, že nám je připraven odpustit. Nač si dělat hlavu, nač se nechat šířat neurózou. Nic nás nemůže poškodit. Náš Bůh je nekonečně milosrdný! Není nic, co by nemohl, a kdo tomu nevěří, ten ho uráží. A čekáme, že za nás Bůh všechno vyžehlí a dá nám, po čem toužíme, tak jako máma rozmazlenému děcku.

Očekáváme, a logicky, protože nám to bylo slíbeno, že Bůh se o nás postará. Už tady na zemi – šatí lilie a krmí ptáčky, nám dá také to, co potřebujeme. A skutečně, když pošle na zem svého syna, bude Ježíš sytit hladové, uzdravovat zraněné, vyzdvihovat ponížené, přijímat opuštěné. A co víc, nebude to dělat z pozice někoho, kdo vše má, a tak smete drobky ze stolu těm, kdo nic nemají. Než začne dávat, je napřed on sám hladový, osamocený a ztracený.

Ježíš je čtyřicet dní bez jídla a bez lidí. Je opravdu hladový a opravdu osamocený. A pak kdosi přijde a nabízí mu cestu k chlebu. Nabízí mu cestu do náruče ochránců. Nabízí mu slávu a uznání. A Ježíš ho posílá někam. Ani po čtyřiceti dnech bez jídla není jeho potřeba chleba taková, aby si ho prostě vzal bez ohledu na cokoli. Ani po čtyřiceti dnech samoty není jeho potřeba projevů podpory taková, aby porušil pravidla. Po čtyřiceti dnech strádání kupodivu nevidí jen sám sebe, není sám pro sebe tím nejdůležitějším na světě. Pochopili bychom, kdyby to tak vnímal. My, když je nám ouvej, velmi často vidíme jen sebe a řešení svých problémů jako to nejdůležitější. Když nemám, nemohu dávat. Když se cítím špatně, nejsem nikomu povinován ničím. Budu pomáhat, až budu mít přebytečnou kapacitu. Na Ježíšově místě bychom chleba ani pomoc neodmítali. Přece jsme zodpovědní v první řadě sami za sebe. Lidský život má nepominutelnou cenu. Jsme povinni ho chránit. Kdo by měl užitek z pokračování našeho strádání?

Ježíš bude sytit hladové, uzdravovat zraněné, vyzdvihovat ponížené, přijímat opuštěné. Čteme o tom v Bibli. A zároveň známe lidi, kteří mají hlad, známe lidi nevyléčitelně nemocné, známe lidi znevážené a zcela opuštěné. Pokud tito lidé ctí Boha, četba příběhů o Ježíšových zázracích je dál zraňuje. Hospodin je přece nekonečně milosrdný. Vyznané hříchy odpouští. Co je tedy špatné? Co je na mně špatné? Proč dál trpím? Proč nedostanu chleba a rybu, proč mé oči nejsou potřeny slinou, proč nejsem probuzen pro tento život?

Ježíš měl hlad a byl opuštěný. A odmítl chléb a odmítl podporu. Nežijeme jen z chleba. Nemáme pokoušet Boha. Nemáme podlehnout pokušení slyšet jen ty věty, které slyšet chceme. I když je náš život darem, není nejvyšší hodnotou. Pořád patří Bohu a naše pozornost by měla být upřena na prvním místě k Němu, ne k našemu životu. Dárce je důležitější než dar. Bůh po nás může náš život chtít zpět – po částech i celý, jednorázově i v průběhu desítek let. Může chtít, abychom svůj život odevzdávali v každém záskubu ostré bolesti, v každém krutém slovu vůči nám, v každém beznadějném strádání.

Svět je plný hladových, opuštěných a znevážených. A Ježíš jim říká: Jsem v tom s vámi. Nebojím se hladu a samoty. Nechci po vás něco, co jsem nezakusil. Vaše situace není trest. Bůh není jen u plných stolů a ve vzkvétajících společenstvích. V každé poušti, na kterou se dostanete, jsou moje stopy. V každém prachu, do kterého upadnete, jsou moje slzy a můj pot. Není bída, v které nejsem s vámi. Nepotřebujete se najíst a ospravedlnit

Zveme manžele a rodiny, kteří mají zájem udělat něco pro sebe a své vztahy na roční projekt Centra pro rodinu

k Sobě

Navazuje na Amoris Laetitia

Téma:

My dva a Bůh

26. 3. 2023
od 14:30
na pastoračním domě
a v kostele ve Val. Kloboukách

**POZOR - změna termínu
z 12. 3. 2023!**

Zajišťujeme hlídání dětí od 3 let v herně na PD, děti nahlaste do čtvrtku 23.3. u Jany Zádrapové (jana.zadrapova@centrum.cz). Hlídání mladších dětí po předchozí domluvě.

www.valasske-klobouky.dcp.cz
f /cprvalasskeklobouky

před lidmi, abyste se mohli radovat. Moje podpora je tichá a neokázalá. Je ve spojení dvou slz v rozpáleném písku.

(Magazín Signály, 2023)

HROMNÍČNÍ POUŤ VE ŠTERNBERKU

Tradiční pouť matek nezačala příliš šťastně kvůli nepříznivému počasí (popadané stromy na silnici). Vše jsme však odevzdaly Pánu a důvěřovaly... Dalším, ale už milým překvapením byla přítomnost o. Emila. Celou cestu autobusem nás duchovně připravoval na pouť. S Boží pomocí a díky šikovnému panu řidiči jsme přijeli včas. Hlavním celebrantem byl Mons. Antonín Basler, který zaujal svým kázáním. Děkoval nám a povzbuzoval, abychom se stále trpělivě modlili nejen za své děti, ale také vybízel k modlitbě za naše manžele. Následovalo symbolické odevzdání našich dětí s obětí kolem hlavního oltáře (vykonaly jsme to, co Panna Maria, když přinesla Ježíše do chrámu). Silné svědectví ženy, která přišla o své 4 děti, zasáhlo všechny maminky. Stala se tak nástrojem Božím a nyní poskytuje pomoc rodinám v podobné situaci (nezisková organizace *Dítě v srdci*). Pouť se poprvé

konala bez zesnulého o. Josefa Červenky, který obnovil tuto pouť maminek, když působil jako farář ve Šternberku. Také jsme na něj v modlitbě vzpomněli a děkovali za něho Pánu. Zpáteční cesta byla těžká obohacena, když nás o. Emil vyzval, abychom se podělili o svědectví z poutě s ostatními maminkami. Pouť byla jako vždy velkým duchovním naplněním a dobrým pocitem, že jsme pro své děti udělali to nejdůležitější.

M.Š.

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH NA BŘEZEN

1. 3.	(ST)	17:15	Za + manžela Aloise, živou manželku, + rodiče z obou stran, sourozence a ostatní + příbuzné, s prosbou o zdraví a ochranu Panny Marie pro živé rodiny, Ná 43
2. 3.	(ČT)	17:15	Za + Emilií Mišovu, + rodiče z obou stran, + tetu Jeničku, duše v očistci, ochranu a pomoc Boží pro celou živou rodinu, Ne 140
3. 3.	(PÁ)	7:00	Za živé a + členy Živého růžence
		17:15	Za + rodiče Řehákovy, + členy rodiny, za zdraví a ochranu Boží pro celou živou rodinu, Ná 122
4. 3.	(SO)	7:00	Za + syna Jiřího, bratra a rodiče z obou stran a za dar zdraví, ochranu Panny Marie a Boží požehnání pro živou rodinu Holbovu, Ne 379
5. 3.	(NE)	7:15	Za + rodinu Fojtíkovou, Křekovu, Ladislava Mičudu a Boží ochranu pro živou rodinu, NL 41
		9:00	Za + rodiče Aloise a Annu Řehákovy, + syny Rostislava a Aloise a ochranu Panny Marie a Boží požehnání pro celou živou rodinu, NL 55
		10:30	Za farníky
6. 3.	(PO)	17:15	Za + Jana a Annu Šenkeříkovy, živou rodinu a za duše v očistci, Ne 397
7. 3.	(ÚT)	7:00	Za Jiřího Kročka, Františka Patockého, Zdenka Macháče, + rodiče Františka a Františku Macháčovy a za živou rodinu Macháčovu a Patockou, Ne 323
8. 3.	(ST)	17:15	Za + rodiče Bůbelovy, prarodiče z obou stran a ochranu Boží pro živou rodinu, Ná 99
9. 3.	(ČT)	17:15	Za + rodiče Aloise a Anděla Macháčovy, za jejich + rodiče, sourozence a + syna Jaroslava, s prosbou o zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu, Ná 111
10. 3.	(PÁ)	17:15	Za + Františku Tomečkovou (1. výročí úmrtí)
11. 3.	(SO)	7:00	Za rodiče Solařovy, jejich rodiče, za uzdravení rodových kořenů a ochranu Panny Marie pro živou rodinu, Ne 259
12. 3.	(NE)	7:15	Za + rodiče Františku a Josefa Fojtíkovy, Boží pomoc a požehnání pro živou rodinu, Ne 363
		9:00	Za + manžela Františka Holbu, bratra, švagra, rodiče z obou stran, duše v očistci, ochranu Panny Marie a Boží požehnání pro živou rodinu, Ne 329
		10:30	Za farníky
13. 3.	(PO)	7:00	Za dobrodince
14. 3.	(ÚT)	7:00	Za + Josefa Juřicu a ochranu Panny Marie pro živou rodinu, Ne 220
15. 3.	(ST)	17:15	Za + Mariána Paholka (1. výročí úmrtí), + rodiče Paholkovy, Fojtíkovy a Kolínkovy, + příbuzné, duše v očistci, dar zdraví a ochranu Panny Marie pro živé rodiny, NL 165
16. 3.	(ČT)	17:15	Za + Marii Mackovou (10. výročí úmrtí), za + Jana Vaňka, manželku Annu a + rodiče z obou stran, ochranu a pomoc Panny Marie pro celou živou rodinu, Ne 359
17. 3.	(PÁ)	17:15	Za + Aničku Fojtíkovou, + prarodiče z obou stran, + Antonína a Františka Naňáka, s prosbou o dar zdraví a Boží požehnání pro celou živou rodinu, Ne 123
18. 3.	(SO)	7:00	Za + Bohuslava a Františku Vaculíkovy, + dceru Anežku, 2 + zetě, s prosbou o Boží požehnání pro živou rodinu, Ne 198
19. 3.	(NE)	7:15	Za + rodiče Bartoňákovy a + Dagmar Jílkovou, dar zdraví a ochranu Panny Marie pro živé rodiny, Ne 205
		9:00	Za + Václava Zichu, jeho + rodiče, + Marii, Jana, Josefa a Annu Fojtíkovy a ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Zichovu, NL 85
		10:30	Za farníky
20. 3.	(PO)	7:00	Za živé a + Josefy z farnosti
		17:15	Za + rodinu Poláchovu a Ševčíkovy, duše v očistci, ochranu a pomoc Boží pro celou živou rodinu, NL 143
21. 3.	(ÚT)	7:00	Za + otce Stanislava Malinského a Wladislawa Ciaglo, MIC
22. 3.	(ST)	17:15	Za + rodiče Holbovy a Miklasovy, za jejich + syna, zetě a příbuzné, s prosbou o dar zdraví a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu, Ná 77
23. 3.	(ČT)	17:15	Za dožití 60-ti let života, za 40 let společného života, za tatínka, za rodiče Macháčovy, švagra, švagrovou, za rodinu Dornákovu a ochranu Boží pro živou rodinu, Ne 336
24. 3.	(PÁ)	17:15	Za rodiče Janáčovy, za prarodiče z obou stran, ochranu a Boží požehnání pro živou rodinu, Ná 140
25. 3.	(SO)	7:15	Za + Josefa Šenkeříka, rodiče z obou stran, sestry, švagry a švagrovou, s poděkováním za 50 let života a dar zdraví pro živou rodinu, Ná 145
		9:00	Za + Josefu a Aloise Slaběňákovy, bratra Karla, jejich rodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu, Ne 376
26. 3.	(NE)	7:15	Za + rodiče a + sourozence Markovy, + syna Lubomíra, + zetě Petra Holbu a za duše v očistci, NL 47
		9:00	Za + Františka Ptáčka a + rodiče z obou stran, za živou rodinu a dar zdraví a ochranu Boží, Ná 25
		10:30	Za farníky
27. 3.	(PO)	17:15	Za + manžela Pavla a syna Pavla, s prosbou o Boží požehnání a stálou ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu Káňovu, Ne 355
28. 3.	(ÚT)	7:00	Za + rodiče Kolínkovy, syna Josefa a živou rodinu Kolínkovy, Ne 51
29. 3.	(ST)	17:15	Za + Jana Pagáče, + rodiče z obou stran, + rodiče Daňovy a Valčíkovy, všechny + příbuzné, s prosbou o Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu, NL 150
30. 3.	(ČT)	17:15	Za + Aloise a Anežku Fojtíkovy, + zetě Jiřího a Boží požehnání pro celou živou rodinu, NL 172
31. 3.	(PÁ)	17:15	Za + Františka Miklase, + rodiče z obou stran, + zetě Josefa a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu, Ne 28

POUŽITÉ ZDROJE:

- Arcibiskupství Olomoucké. (2023, Únor 2). *Pro ministranty se chystají poutě, tábor i turnaj ve florbalu*. Dostupné z: <https://www.ado.cz/2023/02/02/pro-ministranty-se-chystaji-tabory-poute-i-turnaj-ve-florbalu/>
- Dvořáková, A. T. (2023, Únor 26). *Jaké pokušení? Tohle je to nejlepší, co dnes mohou udělat!*. Magazín Signály. Dostupné z: <https://magazin.signaly.cz/2302/jake-tohle-je-to-nejlepsi-co-dnes-mohu-udelat>
- fotografie: @vzdysbohem, M.Š.
- Ponsard, C. (2008). *Víra v rodině*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství.
- Vella, E. (2014). *Výstup na horu manželství*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství.
- Vojtěch Kodet. (2012, Červenec 26). *Už jste někdy potkali anděla? (svědectví)*. Dostupné z: <http://vojtechkodet.cz/temata/svedectvi/uz-jste-nekdy-potkali-andela-svedectvi>

ÚKLID KOSTELA – BŘEZEN 2023

04.03.2023	3. Návojná
11.03.2023	3. Nedašov
18.03.2023	10. Ned. Lhota
25.03.2023	4. Návojná